

Павло Маков та Ганс Ульріх Гумбрехт біля роботи *Город (Місце)*, 2012, фотографія з архіву автора

Тижневик

Павло Маков
19.12.2012 - 28.01.2013

Основу нової авторської книги Павла Макова «Тижневик» складають переважно роботи, створені протягом 2011 і 2012 років у процесі підготовки частини проекту «Ковдра, Сад, Башта, Хрест, Доля», що презентувався в PinchukArtCentre навесні 2012 року, під назвою «Город» (Місце). До Тижневика роботи увійшли майже без змін, і лише деякі були доопрацьовані.

Змістова компонента авторської книги перекликається з концепцією хронотопа сучасного американо-німецького теоретика та історика культури Ганса Ульріха Гумбрехта, філософські погляди якого надзвичайно близькі Павлу Макову. «Ми повільно і поступово покидаємо хронотоп, який зумовив можливість Історизму. Можливо, що ми все менше здатні долати ті моменти Минулого, котрі хронологічно залишилися позаду.»*

В епоху репродукції офорти як маргінальна практика візуального мистецтва, перетворюються в матрицю сприйняття візуального як тактильного. «Навпомацки» видобуваючи «приховані місця», автор відтворює утопію, що функціонує за суб'єктивними законами часу. Утопію, де ретроспектива така ж невагома й ілюзорна як перспектива, а кожен окремий фрагмент реальності – вирізаний із цілого – є самодостатньою історією. Такий підхід до реальності у своїй монографії «У 1926: на вістрі часу» практикував і Ганс Ульріх Гумбрехт – штучний порядок історичного часу, що консервує окремі моменти реальності в суб'єктивних текстуальних моделях.

У Тижневику, попри назву, не спрацьовує ні циклічна, ні лінійна модель часу, ні взагалі будь-яка прив'язка до Хроносу, потребуючи нової вимірності системи. Нею стає одиниця «стисненого часу», що дорівнює сторінці Тижневика – вкрай суб'єктивне переживання, яке викидає глядача у позачасовий простір зображення, що «проковтує» його як лабіринт, вихід з якого не передбачено.

Мета – побачити Тижневик як віддзеркалення самої істоти того, хто дивиться на нього. Або того, хто забере його у власність: задум проекту передбачає, що глядач може за бажанням стати власником будь-якої частини проекту – придбати роботу, «відірвавши» її зі стіни – вирвавши з календаря Тижневика назавжди.

Авторська книга «Тижневик» також потребує втручання: автори наголошують на тому, що її можна й потрібно використовувати не лише як предмет мистецтва, але і як тижневик у буквальному сенсі слова.

*Зі статті Ганса Ульріха Гумбрехта «Сучасна історія в теперішньому хронотопа, що змінюється» (2007).

Олена Єгорушкіна

Павло Маков народився 1958 року в Санкт-Петербурзі. Живе і працює в Харкові.

У 1979 році закінчив Кримське художнє училище ім. М. С. Самокіша (м. Сімферополь), 1978 року – Академію мистецтв (м. Санкт-Петербург), 1984 року – Харківський художньо-промисловий інститут (факультет графіки). З 1988 року – член Співки художників України, з 1994 – член Королівського товариства живописців та графіків Великої Британії. Із 2006 року Павло Маков – член-кореспондент Академії мистецтв України.

Учасник і переможець багатьох виставок графіки, серед яких також «Бієнале графіки» (Калінінград, Росія, 1990, 1992 і 1998 роки), VI Міжнародне бієнале графіки й малюнка (Тайпей, 1993), «Осака Трієнале 94» (Осака, Японія, 1994), Національне трієнале графіки (Київ, 1997), Міжнародне трієнале графіки (Прага, 1998) та ін. У 2009 році Павло Маков отримав Срібну медаль Академії мистецтв України. Автор і учасник численних проектів в Україні та за кордоном. Роботи митця знаходяться в колекціях музеїв України, Росії, Угорщини, Італії, Іспанії, Великої Британії, США та інших країн світу.

Перший проект авторської книги «Авторські книжки, мапи, мініатюри» Павла Макова в арт-центрі Я Галерея у 2007 році був другим проектом першого виставкового майданчика Я Галерея на вул. Волоській. Наступного року проект Павла Макова «Сад», організований арт-центром, було представлено у львівській галереї Дзига, а «Сади і парки східної України та Криму» – в Я Галерея у Києві. 2009 року відбувся четвертий персональний проект у співпраці з Я Галерея під назвою «Алея: історія однієї прогулянки». З 2008 року неперевершені твори автора беруть участь у групових проектах арт-центру, представлених на виставкових майданчиках Вільнюса, Києва, Львова, Дніпропетровська і Черкас, а також в Я Галерея у Києві.